

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

1. Σ «Από την εποχή της Οδύσσειας ... αυτοπραγμάτωσης» (1η παράγραφος)
2. Σ «Εν τούτοις οι λόγοι, για τους οποίους οι άνθρωποι ... μέσα στον ιστορικό χρόνο». (1η παράγραφος)
3. Λ «Ο χρόνος τηςσχόλης αναδύεται ... σε σύγχρονες αξίες». (2^η παράγραφος)
4. Λ «Με στόχο την «κούρα» .... Και του χριστιανικού κόσμου». (3^η παράγραφος)
5. Σ «Κατά τις τελευταίες δεκαετίες .... να παρουσιάζεται ως αδικία». (5^η παράγραφος)

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

α. Η χρήση των εισαγωγικών αιτιολογείται ως ακολούθως:

- «καλλιεργημένηςσχόλης» → στερεότυπη έκφραση που περιγράφει τον τρόπο ζωής, ο οποίος θεωρείτο ο ενδεδειγμένος για τους νέους αριστοκρατικής καταγωγής από τη Δυτική Ευρώπη, στις αρχές του 19^{ου} αιώνα· τα εισαγωγικά δείχνουν τη στερεοτυπία και εφιστούν την προσοχή του αναγνώστη στην έννοια.
- «ανάγκη» και «δικαίωμα» → οι λέξεις χρησιμοποιούνται συνυποδηλωτικά· τα εισαγωγικά παραπέμπουν στον συνυποδηλωτικό χαρακτήρα, ενώ παράλληλα εμπλουτίζουν το ύφος με μία απόχρωση ειρωνείας.
- «Ας ερωτευθούμε πάλι» → αυτούσια παράθεση των λόγων του Γούντι Άλεν στη διαφήμιση για την προώθηση του γαλλικού τουρισμού· τα εισαγωγικά παραπέμπουν απευθείας στη διαφήμιση και συνδέουν στον νου των αναγνωστών τον έρωτα με το ταξίδι στη Γαλλία.

β. Μετασχηματισμός της παραγράφου με χρήση μόνο του γ' προσώπου:

*Ο τουρισμός είναι ένας τομέας που χαρακτηρίζεται από την πολλή και σκληρή δουλειά διότι είναι εποχικός και ταυτόχρονα έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αφού **οι εργαζόμενοι** πρέπει να **καταφέρουν να προσφέρουν** μοναδικές εμπειρίες στους επισκέπτες **τους**, 24 ώρες το 24ωρο. Σε αυτό το σημείο πρέπει να **αναφερθεί** ότι ο ανθρώπινος παράγοντας του ελληνικού τουρισμού είναι ένα από τα βασικά **του** ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι, σύμφωνα με μελέτες, το ανθρώπινο στοιχείο του ελληνικού τουρισμού έχει μακράν τα περισσότερα θετικά σχόλια με βαθμολογία που ξεπερνά το 90%.*

Με την αποκλειστική χρήση γ' προσώπου (ενικού και πληθυντικού) το ύφος του λόγου γίνεται πιο σοβαρό, αποστασιοποιημένο και τυπικό. Ο αρθρογράφος διατυπώνει τις απόψεις του με αντικειμενικότητα, χωρίς να εμπλέκει καθόλου τον εαυτό του σε αυτά που δηλώνει ή ισχυρίζεται. Το κείμενο οπωσδήποτε κερδίζει σε αξιοπιστία, χάνει όμως σε αμεσότητα και συναίσθημα.

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Η πρόθεση του προσώπου που δίνει τη συνέντευξη στην 3^η απάντησή του είναι να αναδείξει τη σπουδαιότητα του ελληνικού τουρισμού ως παράγοντα για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας γενικά και των τοπικών κοινωνιών ειδικότερα. Στην απάντησή του

- πρώτα αναφέρει τον γενικό στόχο που πρέπει να θέσουν οι υπεύθυνοι του ελληνικού τουρισμού για το μέλλον (βελτίωση σε κάθε τομέα, ώστε ο ελληνικός τουρισμός να κυριαρχήσει διεθνώς) ·
- στη συνέχεια παρουσιάζει τις παραμέτρους που μπορούν να οδηγήσουν στην υλοποίηση του στόχου (ανθρώπινοι πόροι, φυσική ομορφιά, αρχαιολογικά μνημεία και κατάλληλο κλίμα) ·
- τέλος, με βάση τις παραμέτρους αυτές εξάγει το συμπέρασμα που αποτελεί και τη βασική θέση του.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Γενικά, η πόλη δέχεται τον επισκέπτη της σαν να τον περιμένει: απλώνεται στα μάτια του επισκέπτη / του κατοίκου και τον περιμένει να δεχτεί τις προκλήσεις της (στ. 1, προσωποποίηση της πόλης). Το ποιητικό υποκείμενο, μέσα σε λίγους στίχους, αποδίδει παραστατικά το συνονθύλευμα των πραγμάτων, των καταστάσεων, των συμπεριφορών που προσδιορίζουν τη ζωή σε μία (μεγάλη) πόλη.

Ειδικότερα, από τη μια η πόλη διαθέτει ποικίλες μυρωδιές (φαγητά, τροχοφόρα στ.2-3), άφθονη σκόνη από τα αυτοκίνητα που περνούν (στ. 4, εικόνα), καταστήματα κάθε λογής και διαφημίσεις στους τοίχους που διαδίδουν ψεύδη (στ. 5). Όλα αυτά μπορούν να λειτουργήσουν ως πρόκληση για τους ανθρώπους, ιδιαίτερα για τους νέους, που προέρχονται από απομακρυσμένες περιοχές και αισθάνονται ότι χρειάζονται περισσότερα ερεθίσματα στη ζωή τους.

Από την άλλη μεριά, όμως, το ποιητικό υποκείμενο θεωρεί ότι η πόλη

- πνίγεται στον θόρυβο (στ. 6) ·
- έχει ανθρώπους που δεν κατανοούν (δεν μπορούν ή δεν θέλουν) και δεν είναι έμπιστοι ή δεν δείχνουν εμπιστοσύνη (στ. 7) ·
- η ίδια είναι σκληρή, δεν συμμαρτυρεί τον πόνο (στ. 8) ·
- με λίγα λόγια, μοιάζει με άγριο ζώο που караδοκεί για να χιμήξει (στ. 9, παρομοίωση).

Με λίγα λόγια η πόλη δεν χαρίζεται σε κανέναν: όποιος επιλέξει να ζήσει σε αυτήν, προσωρινά ή μόνιμα, πρέπει να κατανοήσει ότι δεν είναι προστατευμένος και ότι τα ερεθίσματα που προσφέρει συμπορεύονται με δυσκολίες και προκλήσεις κάθε είδους.

Για το β' ερώτημα η απάντηση είναι ελεύθερη.